

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Dagbøger i udvalg 1834-1846

Citation: Kierkegaard, Søren: "Dagbøger i udvalg 1834-1846", i Kierkegaard, Søren: *Dagbøger i udvalg 1834-1846*, udg. af Jørgen Dehs ; Niels Jørgen Cappelørn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1992, s. 343. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kierkegaard03val-shoot-idm139969846633968/facsimile.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Dagbøger i udvalg 1834-1846

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

101

Berlin d. 10. Mai 1843.

Dagen efter min Ankomst var jeg meget slet, færdig at synke i Knæ.

I Stralsund var jeg nær bievn gal ved at høre en ung Pige ovenover spille Fortepiano, blandt Andet ogsaa Webers sidste Vals. Den forrige Gang jeg var i Berlin var det det første Stykke, der modtog mig i Thiergarten, foredraget af en blind Mand, der spillede paa Harpe.

Det er som om Alt blot var for at minde mig; min Apotheker, der var en ivrig Pebersvend, har giftet sig. Han forklarede i den Anledning flere Ting; man lever kun een gang; man maa have et Menneske, man kan gjøte sig forstaaelig for. Hvor Meget ligger der ikke heri, især naar det siges uden al Prætension, da rammer det mig.

I Hotel Saxon har jeg et Værelse, der vender ud til Vandet, hvor Baadene ligger. Herre Gud, det erindrer om det Gl. - I Baggrunden har jeg Kirken, - og dens Klokkelyd, naar den afgiver Tiden, trænger ind til Marv og Been.

102 Den Tanke, at Gud er Kjærlighed i den Forstand, at han altid er den samme, er saa abstrakt, at den i Grunden er en skeptisk Tanke.

103 Det absolute Paradox vilde være, at Guds Søn blev Menneske, kom til Verden, gik saaledes omkring, at slet Ingen mærkede det, biev i strengeste Forstand et enkelt Menneske, der havde en Næringsvei, giftede sig o. s. v. (Paa dette Punkt lod de enkelte Bemærkninger sig afhandle, om hvorledes Christi Liv er lagt an efter en høiere Maalestok end det Ethiske). Isaaftald havde Gud været den største Ironiker, ikke Gud og Menneskenes Fader. (Dersom mine høistærkede samtidsige Theologer og Philosopher havde for 48 Tanker i deres Pande, da havde de forlængst opdaget dette, maaskoe gjort Blæst nok. Dog Tanker har jeg just ikke funden hos dem). Det guddommelige Paradox er, at han bliver bemærket, om ikke paa anden Maade saa ved at blive korsfæstet, at han gjer Mirakler o. s. v., hvori ligger, at han dog er kjendelig paa sin guddommelige Myndighed, om den end fordrer Troen for at løse dens Paradox - den daarlige msklige Forstand vil, at han skal have Fremgang, gribe sin Samtid, begeistre den o: s: v: Herre